

Переваги

- Контроль результату;
- Планування робочого часу.

Недоліки

Не кожен здатен об'єктивно оцінити свою діяльність і делегувати частину справ колегам чи підлеглим.

Одним із ефективних методів управління часом є складання списку всіх необхідних справ. Його автором є Б. Трейсі. Він полягає в тому, що необхідно написати список справ. Після чого до списку застосувати метод АБВГД:

- А - «Обов'язково зробити» - серйозні наслідки невиконання.
- Б - «Бажано зробити» - помірні наслідки виконання або невиконання.
- В - «Хотілося б зробити» - ніяких наслідків у разі виконання або невиконання.
- Г - «передоручив» - все, від чого ви можете ухилитися, щоб вивільнити більше часу для справ, які здатні виконати тільки ви.
- Д - «Виключити» - відмовитися від усіх завдань і справ, які більше не є необхідними для вашої роботи і досягнення ваших цілей.

Після цього навпроти кожної справи поставити відповідну букву.

Якщо в списку виявиться кілька справ з позначкою А, треба розставити їх в порядку важливості і пронумерувати А-1, А-2, А-3 і т.д. Те ж саме зробити з позначками Б і В.

Правило тут полягає в тому, що ви ніколи не повинні виконувати роботу Б, поки у вас не виконана робота А. Ви ніколи не повинні займатися менш цінними справами, якщо перед вами стоять більш важливі завдання [4]. Таким чином, важливо керувати не лише часом, а й процесам. Ефективність використання тайм-менеджменту полягає не у швидкості виконання завдань, а в правильному розподілі часу, можливостей, сил. Перш ніж приступати до виконання справ, необхідно все ретельно продумати і спланувати.

Список використаних джерел та літератури:

1. Євтушенко Г.І., Дерев'яно В.М. Аналіз стану управління робочим часом та шляхи підвищення ефективності застосування «тайм-менеджменту» в організації/ Г.І. Євтушенко, В.М. Дерев'яно// Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України: електронне наукове видання. – Ірпінь: Національний університет державної служби України. – 2015. - № 1 – С. 88-96.
2. Трейсі Б. Результативний тайм-менеджмент: ефективна методика управління власним часом / Б. Трейсі. – Харків: КСД, 2016. – 80 с.
3. Бабчинська О.І. Шляхи підвищення ефективності роботи підприємства за допомогою тайм-менеджмента / О.І. Бабчинська, В.С. Вараниця // «Молодий вчений». – 2015. – № 12 (27). – Частина 1. – С. 112-115.
4. Трейсі Б. Немає виправдань! Сила самодисципліни / Б. Трейсі. – Харків: КСД, 2017. – 208 с.

Науковий керівник: доцент кафедри менеджменту та економічної безпеки, к.е.н.
Кравченко О.О.

А. А. Северинчук

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

СТРАТЕГІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА ТА ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ЇЇ РОЗРОБКИ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ

Вітчизняні підприємства змушені функціонувати в умовах нестабільної економіки, невизначеності результатів господарських процесів і коливання кон'юнктури фінансового ринку. Це призводить, у першу чергу, до нестійкого фінансового стану суб'єктів господарювання і є причиною низького рівня їх економічної безпеки. Крім того, виникають труднощі у досягненні поставлених цілей та мети функціонування бізнес-структур. Для подолання цих перешкод підприємства потребують вжиття заходів щодо забезпечення їх економічної безпеки. Одним із таких заходів на довгострокову перспективу є розробка стратегії економічної безпеки. Створення стратегії економічної безпеки є актуальною прикладною проблемою у процесі ризико орієнтованого управління сучасним підприємством.

Успішні спроби вирішення проблеми розробки та реалізації ефективної стратегії економічної безпеки підприємств можна знайти у працях таких вітчизняних вчених, як Зачосова Н.В. [1], Занора В.О. [2, 3], Тулуб О.М. [4], Линник О.І., Артеменко Н.В. [5], Момот Т. В. [6], Орлик О. В. [7], Ареф'єв В. О.[8] тощо.

На думку авторитетної наукової спільноти, стратегія економічної безпеки – це довготривалі, найбільш принципові і важливі установки, плани, наміри керівників (власників) підприємства, спрямовані на створення та постійний розвиток системи економічної безпеки, здатної адекватно протидіяти всім внутрішнім і зовнішнім небезпекам і загрозам його стабільній роботі та ставати на заваді його розвитку у поточний момент часу, а також у найближчій та віддаленій перспективах [5, с.165].

В умовах економічної нестабільності, характерної для провадження діяльності сучасних суб'єктів господарювання, стратегія економічної безпеки будь-якого підприємства повинна містити такі складові:

1. Стратегію випереджальної протидії, що має на меті передбачення та попередження негативних явищ, підготовку до їх появи та мінімізацію їх впливу на стан економічної безпеки на початковому етапі їх реалізації.

2. Стратегію адекватної відповіді на ризики та загрози, яка полягає у прийнятих керівництвом підприємства рішень щодо нейтралізації загроз внутрішнього та зовнішнього середовища, які можуть бути виявленими у процесі фінансового аналізу та аналізу стану зовнішнього середовища суб'єкта господарювання.

3. Стратегію захисту, яка забезпечує захист інформації, майна підприємства і безпеку персоналу [6, с.139].

Успішність розробки дієвої та ефективної стратегії економічної безпеки полягає у дотриманні таких принципів: орієнтація на довгострокові цілі підприємства, забезпечення взаємозв'язку елементів стратегії, за допомогою яких буде здійснюватися досягнення основної мети діяльності підприємства, гнучкість і багатоваріантність розвитку подій, єдність і комплексність стратегії.

Розробка дієвої стратегії забезпечення економічної безпеки підприємства в умовах нестабільного зовнішнього та внутрішнього середовища вимагає від керівництва аналізу кризових явищ, розробку заходів щодо мінімізації загроз економічній безпеці, розробку шкали оцінювання ефективності заходів з точки зору нейтралізації дії негативних чинників на її стан тощо.

Процес розробки стратегії економічної безпеки підприємства складається з шести основних етапів (рис.1).

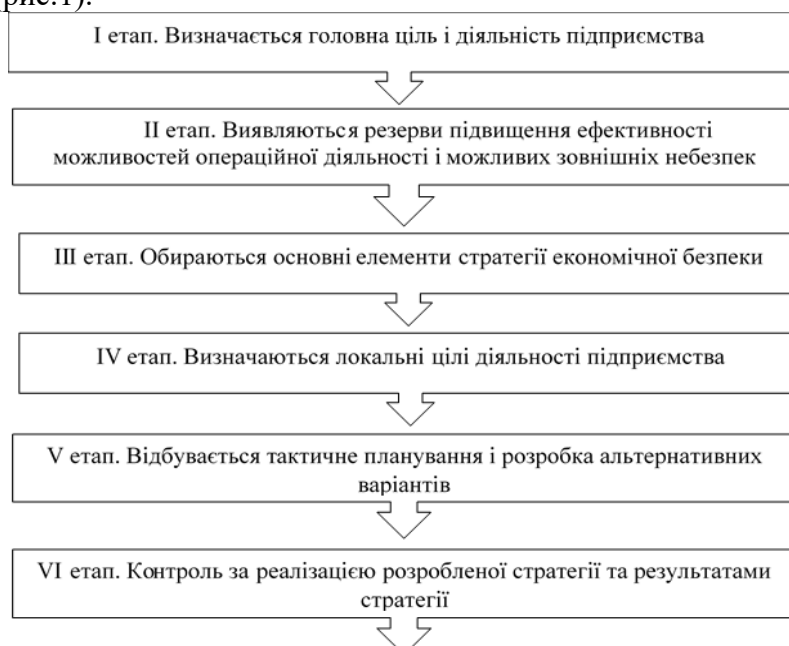

Рис.1. Етапи розробки стратегії економічної безпеки підприємства [7, с.71]

Зазначені етапи мають виконуватись послідовно. З метою можливості уточнення та деталізації заходів із урахуванням особливостей економічної діяльності підприємства, стратегія економічної безпеки повинна мати адаптивний характер.

У процесі контролю за реалізацією стратегії доцільно використовувати збалансовану систему показників (BSC) та ключові показники ефективності (KPI). Контроль реалізації стратегії проводиться за основними стратегічними цільовими нормативами фінансово-економічної діяльності підприємства [8, с.6].

Грамотна стратегія забезпечення економічної безпеки відіграє важливу роль у процесі діяльності підприємства. Розробка та реалізація стратегії економічної безпеки підприємства – багатогранний і складний процес. Стратегія має формуватися на засадах використання даних оцінювання можливостей підприємства та відповідності фінансово-економічним інтересам підприємства та його стейкхолдерів. Стабільна робота підприємства та високий рівень економічної безпеки залежить від правильно розробленої стратегії його довгострокової діяльності.

Список використаних джерел та літератури:

1. Зачосова Н. В. Визначення стратегічних орієнтирів зміцнення економічної безпеки фінансових установ як необхідний етап формування стратегії економічної безпеки України / Н. В. Зачосова // Бізнес Інформ. - 2016. - № 1. - С. 272-276.
2. Занора В. О. Управління системою економічної безпеки підприємства на основі проектного підходу / В. О. Занора, Б. І. Сільченко // Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. - 2017. - Вип. 5(1). - С. 130-133.
3. Занора В. О. Узагальнення науково-методичних підходів до стратегічного управління підприємством / В. О. Занора // Вісник Черкаського університету. Серія : Економічні науки. - 2015. - № 33. - С. 59-63.
4. Тулуб О. М. Управління системою фінансово-економічної безпеки виробничої фірми / О. М. Тулуб, О. М. Теслюк // Інвестиції: практика та досвід. - 2016. - № 16. - С. 29-32.
5. Линник О.І. Стратегія економічної безпеки підприємства як фактор зменшення впливу зовнішніх та внутрішніх загроз / О.І. Линник, Н.В. Артеменко // Вісник НТУ „ХПІ”. Серія: Технічний прогрес і ефективність виробництва. – Х.: НТУ „ХПІ”. - 2014. - № 67 (1040) - С. 159-169.
6. Момот Т. В. Фінансово-економічна безпека : стратегічна аналітика та аудиторський супровід : монографія / Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова ; за заг. ред. Т. В. Момот. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2015. – 340 с.
7. Орлик О.В. Стратегія фінансово - економічної безпеки підприємства: особливості процесу розробки та реалізації/ О.В.Орлик //Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики: зб. наук. пр./О.В. Орлик. – Х. – 2016. – С.71-81.
8. Ареф'єв В. О. Формування фінансової стратегії в системі фінансової безпеки підприємства / В. О. Ареф'єв // Стратегія розвитку України. Економіка. Соціологія. Право. – 2013. – № 4. – С. 1–7.

Науковий керівник: професор кафедри менеджменту та економічної безпеки,
д.е.н., доцент Зачосова Н. В.

М.А. Серета

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

РОБОТА КОМАНДИ ЯК ГРУПОВИЙ ФЕНОМЕН В ОРГАНІЗАЦІЯХ

У сучасному ефективному управлінні людськими ресурсами розглядається робота команди, як груповий феномен в організаціях. Команди стають все більш популярними в результаті розвитку технологій та підвищеної уваги до систем комплексного управління. Ці тенденції в організаційному розвитку призвели до переміщення акценту з поведінки окремих менеджерів та працівників на діяльність багатофункціональних управлінських команд, сконцентрованих на комплексних проблемах і задачах. Команда є вищим рівнем розвитку людської організації. Тому одним із актуальних питань на сучасному етапі розвитку управління людськими ресурсами є підходи побудови команд. Ознайомившись з джерелами [1], [2], зазначимо, що команда – це група з двох або більше осіб яка побудована з урахуванням реальних якостей її співробітників, заради максимально ефективного досягнення цілей організації. Можна виділити специфічні ознаки команди: